

Lovforslags § 4, og for Svins Bedkommende er altsaa den bestaaende Tilstand opretholdt. Lovforslaget har endvidere blandt de Dyr, som det anses for særdeles vanskeligt at optage, henført fire nye Klasser, nemlig Gæs, Vænder, Høns og Kalkuner. Det vil ses, at Paragraphen giver den Regel, at man er berettiget til, paa hvilken Maade man bedst veed og kan, at skaffe disse Dyr afveien, og dernæst, at naar der derved foraarfaages Skade, saa er Dyrets Eier ansvarst. Udvalgets Flertal, alle dets Medlemmer med Undtagelse af to, kan i det Hele slutte sig til denne Bestemmelse. Der er kun foreslaaet blandt disse, om jeg saa maa kalde dem, undtagne Dyr at optage Lam og Hunde, og der er istedetfor Gæs og Vænder osv. nævnt „Fjercreaturer“ i Almindelighed. Udvalgets Flertal har altsaa i det Hele sluttet sig til Lovforslagets § 4, idet man alene har foreslaaet de nævnte mindre betydelige Tilføielse og derhos har givet Paragraphen en noget forandret Affattelse, der foreligger i andet Stykke af Forslagets Nr. 12, og som væsentligst beror paa en Tilføining, der er bleven nødvendig ved det foreslaaede første Affnit af Paragraphen. Endvidere er der tilføiet en Forskrift om, at den, der har dræbt eller lemlæstet et Dyr under Forsøget paa at fjerne det, uopholdelig skal give Dyrets Eier Underretning derom, saa at der altsaa i dette Tilfælde ikke skal gives den Frist af 12 Dimer, der er tilstaaet i § 5. — To andre Medlemmer af Udvalget have derimod opstillet andre Forslag. Det ene Medlem har stillet Forslaget under Nr. 13, og han vil jo vel selv motivere sit Forslag. Principalt vil det ærede Medlem have andet Stykke ud af Paragraphen; han vil overhovedet ikke have disse voldsomme Fjernelsesmidler legaliserede. Subsidiært har han sluttet sig til Flertallet, men vil dog have tilføiet den Betingelse, at Dyrets Eier ikke fjendes. Det andet ærede Medlem (S. Pedersen) vil derimod gaa videre end Flertallet, forsaavidt han ubetinget vil give Ret til at nedskyde de nævnte Dyr, altsaa til dem udvide den Bestemmelse, der for Tiden gjælder om Faar og Gæs, idet han paa den anden Side dog vil have det gjort til en Betingelse herfor, at en offentlig Advarsel skal være gaaet

forud. Udvalgets Flertal maa dertil sige, at det ikke synes om og ikke vil tilraade at give denne Anvisning paa Brugen af Skydevaaben ligeoverfor de i dette Stykke nævnte Dyr. Derimod er hele Udvalget enigt om, at en saadan Ret til at dræbe, denne Anvisning paa Brugen af Skydevaaben kan være uden Betænkelighed ligeoverfor Høns og omstrefsende, herreløse Hunde; der er Udvalget enigt om at gaa ind paa en ubetinget Ret til at dræbe. Om Høns behøver jeg ikke at sige noget Særligt; ved „omstrefsende, herreløse Hunde“ sigtes ikke til Hunde, der ere uden Eiere, men til Hunde, der streife om uden Herres Medfølge. Jeg tror, at saadanne Hunde i høi Grad ere i Miscredit hos Landboerne, og det med Føie, da de kunne anrette en utaalelig Skade navnlig paa andre Husdyr, saasom paa Faar, og det derhos er Dyr, der, naar de ikke ere i Tjeneste, ere aldeles tilovers paa Marken, hvor de Intet have at gjøre; vi have derfor anset det for rigtigt, at der kan gjøres kort Proces med dem. Smidlertid skal jeg til 3die Behandling paa dertil af et æret Medlem givne Anledning stille Forslag om, at der ikke kommer til at staa „Enhver“, hvilket maatte kan misforstaaes, men „enhver Jordbruger“; thi det er kun Jordbruger, hvem denne Ret gives. Jeg har ved denne Paragraph endnu at omtale en ny Bestemmelse, som indeholdes i Forslaget under Nr. 12, og som vil findes motiveret i Udvalgets Betænkning. Der er, ved Siden af Optagelsesretten, Tilbageholdelsesretten og Stadeserstatningsretten, et fjerde, formentlig godt og virksomt Mittel til Markfredens Opretholdelse, som vi tillade os at foreslaa det høie Thing til Betagelse. Det er et virksomt Mittel i saa Henseende, thi det vil oftere være betydeligt lettere at faae et Par Vidner paa, at N. N.s Dyr har været inde paa min Mark, end at have den store Uleilighed at optage det; navnlig vil dette Mittel være anvendeligt, naar et Dyr kommer ind paa en langt bortliggende Grund, hvor jeg ikke er i Nærheden saaledes, at jeg kan optage det, men hvor jeg nok kan faae godtgjort ved Vidner, at det har været der. Det er for de Dyrs Bedkommende, som ere vanskelige at optage, vist i begge Par-